

Njendsskab til de Individuer, der kunne komme i Betragtning. Det maa derfor synes rigtigst i dette Tilfælde at overdrage Forfremmelsesretten til Brigadefødesten.

Ketten til at foretage Forsættelse af Underofficererne har man foreslaaet henlagt til den Myndighed, der er nærmest overordnet saavel den Afdeling, hvorfra Forsættelsen foregaaer, som den, hvortil den skeer, da saaledes paa een-gang begge Afdelingers Lærv bedst vil kunne varetages.

Ligeledes har man i Overensstemmelse med Forsvarscommissionen fremsat Forslag om, at Hjemsendelsen og Afstedigelsen af Underofficererne skulle foretages af de samme Myndigheder, som antage eller udnævne dem; dog med det Forbehold, at Krigsministerens Samtykke forud maa indhentes, forsaavidt der derved paadrages Statskassen nogen Forpligtelse, eller forsaavidt den Paagjældende endnu ikke har udgjort sin paatagne Capitulation.

Hvad Forfremmelsesforholdene for Officeresklassens Vedkommende angaaer, da er det allerede i Affnittet om „Hærens Undervisningsanstalter“ blevet udviklet, at Forfremmelsen fra Officeraspirant til Secondlieutenant i Fredstid er knyttet til Betingelsen af, at Vedkommende har bestaaet Afgangsprøven enten ved yngste eller næstældste Klasse af Officereskolen, samt i nogle Maaneder gjort tilfredsstillende Tjeneste som Befalingsmand ved sin Afdeling. For saavidt muligt at bevæge Secondlieutenanterne til at forblive til forsat Tjeneste udover den Tid, hvortil de oprindelig ere forpligtede, og for saaledes at kunne tildele dem en snildigere, militair Uddannelse, har man benyttet lignende Midler som for Underofficerernes Vedkommende, nemlig Udsigt til Indtrædelse i den faste Officeresklasse, Udgang til visse Embeder under Finansministeriet samt Ret til Orlovspenge ved Hjemsendelsen. Indtrædelsen i den faste Officeresklasse er, som ligeledes i det foregaaende Affnit ydeligere udviklet, gjort afhængig dels af, at Vedkommende har bestaaet Afgangsprøven enten ved næstnyngste eller ved ældste Klasse af Officereskolen, dels selvfølge-

lig af, at der er det behørigte Antal ledige Numre. For imidlertid at tilvejebringe en nogenlunde rimelig Udsigt for Secondlieutenanten til at naae op i fast Officeresnummer, er der, ligesom for Underofficererne, foreslaaet, at der aarlig skal finde et vist Minimumsantal af Forfremmelsestæder fra Secondlieutenant til Premierlieutenant. Størrelsen af dette Antal har man bibeholdt (§ 113) overensstemmende med Forsvarscommissionens Forslag.

Derimod har man ikke kunnet tiltræde den af Commissionen foreslaaede Bestemmelse om, at Forfremmelserne til Premierlieutenant og til Capitain for Infanteriets Vedkommende skulle holdes indenfor Brigadens Omraade, medens de for hver af de andre Vaabenarter udstrækkes over hele Vaabnet. Det kan vel ikke nægtes, at Meget kan tale for at knytte Officeren i en yngre Alder til en bestemt Afdeling og lade ham forblive der gjennem en længere Lørrække, og at en saadan Ordning navnlig kan bidrage meget til at fremme en god Aand og et kammeratligt Sammenhold i selve Afdelingerne; men man nærer dog en ikke ringe Frygt for, at saaledes som Forslaget er stillet af Forsvarscommissionen, dets gode Følger ville opveies af dets mindre gode. Om man nemlig end ganske vist maa ønske saa faa Forsættelser i Officeresklassen som mulig, kunne dog Forholdene undertiden gjøre det i tjenstlig Henseende hensigtsmæssigt, at slige foretages. I Erkjendelse heraf har Commissionen derfor ogsaa meent ved Siden af sit ovennævnte Forslag om, at holde Forfremmelserne til de to laveste af de faste Officeresklasser indenfor Brigadens Omraade, at burde indbrømme Krigsministeren Ret til at forsætte Lieutenanter fra en Brigade til en anden. Men netop derved synes et mindre heldigt Forhold indbragt; thi Forsættelsen af en Officer, der ikke netop er den yngste baade i den Afdeling, hvorfra han gaaer, og i den, hvortil han kommer, vil i den første tilvejebringe en forbedret Udsigt til Forfremmelse for de Tilbageblivende, i den sidste derimod stade Forfremmelsesforholdet, idet den tilgaaende Of-